

[Justitsministeren.]

Vilkaarlighed contra privat Initiativ ser bort fra, hvad der overhovedet er Begrundelsen for, at Lovgivningsmagten har beskæftiget sig saa indgaaende med disse Problemer, nemlig Filmens samfundsmæssige Betydning. Det er Forstaaelsen heraf, som i Udlandet har givet Anledning til Kommissionsundersøgelser og Lovgivning, og som herhjemme har ligget bag ved de to afgivne Betænkninger og Loven af 1933.

Jeg kan ikke virkelig tænke mig, at Lovgivningsmagten vil give Afkald paa sin Indflydelse paa dette samfundsvigtige Omraade til Fordel for et paastaaet frit Erhverv, frit Initiativ, frit Ansvar, som i Realiteten vil betyde — det haaber jeg, ogsaa det ærede Medlem Hr. Gregersen ved; det viser nemlig Erfaringer baade herhjemme og i Udlandet — Dyrkelse af ensidige økonomiske Interesser, Trust- og Koncerndannelse og udenlandsk Kapitals Hersken — Betragtninger, som den ærede Ordfører for de Radikale netop saa skarpt fremhævede som hans Begrundelse for ikke at gaa bort fra Bevillingssystemet over til den saakaldte frie Næring.

Jeg vender mig derefter til de foreslaaede Afgiftsregler, som mærkeligt nok har vakt saa stor Opsigt i Offentligheden — mærkeligt nok, fordi disse Afgiftsbestemmelser i øvrigt ikke paavirker Lovforslaget og i det hele taget af Landets 400 Biografteatre kun rammer 37 Bevillingshavere føleligt. Jeg har virkelig efter de foregaaende nøje Overvejelser fundet de hidtil oppebaarne Indtægter i disse Tilfælde urimelige. Alle de ærede Ordførere har vel i og for sig tiltraadt dette, saafremt den i Bemærkningerne til Lovforslaget indeholdte Redegørelse i øvrigt er rigtig, men det drager man i Tvivl, og det hævdes, at Ministeriet ikke besidder den tilstrækkelige Sagskundskab paa dette Omraade.

Jeg skal da understrege, at Justitsministeriets Standpunkt er taget paa Grundlag af meget udførlige aarlige Indberetninger fra hvert enkelt Biografteater, som ifølge Loven af 1933 indsendes til Ministeriet, paa Grundlag af Kendskab til de enkelte Teatres Repertoire og paa Grundlag af en gennem Aarene erhvervet Indsigt i denne forholdsvis lille Erhvervsgruppes økonomiske Forhold og Arbejdsvilkaar.

Der er ikke i Bemærkningerne til Lovforslaget udtalt noget nedsættende om Bevillingshaverne — det er der ikke den allerfjerneste Grund til —, lige saa lidt som deres Interesse for den af dem udøvede Gerning eller deres personlige Arbejdsindsats over-

hovedet er draget i Tvivl. Derimod har jeg fremhævet — og det ved enhver, selv med forholdsvis ringe Kendskab til Erhvervet, at jeg har Ret i —, at Bevillingshaverne er uden større Indflydelse paa det, som er Tyngdepunktet i Teatrenes Standard, nemlig Filmstilførselen her til Landet. Den besørages af Udlejerne. Men derved bliver Bevillingshavernes Opgave lettet.

Tag for det første de 380 Reprise-teatre. De vil kunne træffe deres Repertoirevalg paa Grund af de Anmeldelser og de Oplysninger om Filmens økonomiske Resultat, som gives i Dagspressen og Bevillingshavernes faglige Organ. Tilbage bliver der i alt 10 à 20 Premièreteatre. De faar Filmen forevist her i Landet, paa Udlejernes Kontor eller i deres egne Teatre. Der ydes overhovedet ingen købmandsmæssig Indsats med af skaffe Filmen her til Danmark, der føres overhovedet ingen Forhandlinger med de udenlandske Producenter, der løbes overhovedet ingen økonomisk Risiko! Hvorfor giver man saa en saa urigtig, en saa forvansket offentlig Fremstilling af disse Forhold? Hertil kommer saa Publikumservice, Personaleforhold etc., men ogsaa dette vil ret hurtigt kunne lægges i nogenlunde faste Rammer.

Det er ikke min Mening at ville underkende Bevillingshavernes Arbejde, aldeles ikke, og jeg anser stadig, som det ogsaa fremgaar af Bemærkningerne, Bevillingshaverne som et værdifuldt Led i hele den gældende Lovgivning; men jeg vil hævde, at der ikke af de 37 Bevillingshavere, det her drejer sig om, gennemsnitlig ydes et Arbejde, der staar i et rimeligt Forhold til de Indtægter, der her er Tale om. Det er nemlig ikke Arbejdsindsatsen, som til syvende og sidst har skabt disse Indtægter. Det er i første Række det af Samfundet givne Monopol.

Her paa dette Sted kan jeg ikke gaa i Enkeltheder, men jeg skal gerne stille Ministeriets samlede Materiale til Udvalgets Disposition, og jeg nærer ingen Tvivl om, at jeg saa kan overbevise Udvalget om Rigtigheden af disse Betragtninger.

Det er blevet sagt, at Lovforslaget vil fjerne Bevillingshavernes Interesse i at faa det mest mulige ud af deres Teatre, og at Indtægten derfor vil falde og Udgifterne stige, saaledes at det paaregnede Beløb ikke vil komme Filmsfonden til gode. Rent bortset fra, at den foreslaaede Skala forbeholder Bevillingshaverne 25 pCt. af Indtægten, uanset hvor stor den er, og saaledes stadig økonomisk vedligeholder deres Interesse for at drive Teatret med størst muligt Udbytte, nærer jeg efter mit Kendskab til